

Én jól tudom, ki ő

Egy betegápoló meséli. Zsúfolt reggel volt a rendelőben, amikor fél 9 körül bejött egy bekötözött ujjú idős úr. Rögtön szolt, hogy siet, mert 9 órakor van egy fontos találkozója. Kértem, hogy foglaljon helyet, tudván, hogy eltelik még fél óra, míg megérkezik az orvos. Figyeltem, milyen türelmetlenül néz percenként az órájára. Időközben arra gondoltam, hogy nem lenne rossz, ha levinném a kötését, és megnézném, miről van szó. A seb nem tűnt olyan súlyosnak. Az orvosra várva eldöntöttem, fertőtlenítem a sebet, és közben beszélgettem az idős úrral.

Megkérdeztem, mennyire fontos a találkozója, és nem szeretné-e mégis megvárni az orvost a seb kezelésére. Azt válaszolta, hogy feltétlenül mennie kell az idősek otthonába, ahogyan ezt évek óta mindig teszi, hogy a feleségével reggelizzen.

Udvariasan érdeklődtem a felesége egészsége felől. Az idős úr kedvesen elmesélte, hogy Alzheimer-kóros felesége hét éve él az idősek otthonában. Azt gondolva, hogy a feleség egy tiszta pillanatában esetleg felizgatná magát az ő késése miatt, siettem, hogy kezeljem a sebet, de az idős úr elmagyarázta, hogy öt éve nem ismeri fel. Akkor csodálkozva megkérdeztem:

– És Ön minden reggel elmegy, hogy együtt reggelizzenek?

Egy édes mosoly és egy lány kézsíogatás közben így válaszolt:

– Az igaz, hogy ő már nem tudja, hogy én ki vagyok, de én jól tudom, ki ő.

Szó nélkül maradtam és kellemes borzongás futott végig rajtam, miközben néztem a siető léptekkel távozó öreget. Lenyeltem a könnyeimet, miközben arra gondoltam: ez a szerelem, ez az, amit az élettől szeretnék! Hiszen alapjában véve ilyen az igazi szerelem; nem feltétlenül fizikai, és nem is ideálisan romantikus. Szeretni azt jelenti, hogy elfogadjuk azt, ami volt, ami van, és ami lesz. Nem feltétlenül azok a boldog és kiteljesedett személyek, akiknek mindenkől a legjobb van, hanem azok, akik a legjobbat tudják kihozni mindabból, amijük van.

A példán csak annyit kell módosítanunk, hogy Jézus nagyon jól tudja, hogy mi kik vagyunk neki, de nekünk is tudnunk kell, hogy ki Ő nekünk.

Szentmártoni Mihály SJ: Jézussal kettesben

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
XVI. évf., 2020. február

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából!

Minden egyes megpróbáltatásban, szenvedésben, betegségben megtapasztalom, hogy néha milyen nehezen megy a teljes Ráhagyatkozás! Milyen nagy kegyelem van abban, ha a saját gyengeségeimet túllépve néhány fölösleges nekifutás után felismerem, hogy csak az Úrra való hagyatkozással jön a megoldás, a gyógyulás, a lelki béke!

Felszabadító a felismerés, hogy Isten tervében minden benne van, mindennek megvan az értelme, így a betegségnek is. Egyik kedvenc szentírási részem: "És azt mondtam, onnét van most sajgó sebem, hogy az Úr keze most másképp érint." (Zsolt 77,11). A betegségben és a betegekkel való találkozásban is sokszor megtapasztalom, hogy mennyire szeret minket az Úr. A fájdalom és kiszolgáltatottság idején talán még jobban szeret.

Úgy érzem és tapasztalom, hogy az Úrral való rendszeres találkozások a csendben, az imában, a szentségekben erősödnek meg, válnak egy állandó közös úttá, jó Isten kapcsolattá. Egy Felé és Vele való úton levés, napról–napra való odafordulás, megújulás, ráhagyatkozás. A vágy arra, hogy Vele közösségben éljek. Ráhagyatkozom örömben, nehézségben, szenvedésben, életem minden pillanatában.

A leginkább akkor tapasztalhatom meg Őt, a jelenlétét, amikor csendben nézem Őt és hagyom, hogy Ő nézzen engem. A legcsodálatosabb Vele való találkozást a szentségek vételekor élem meg. Milyen öröm és kegyelem ez! Az Úr szeret mindig! Örök szeretettel szeret!

A minket örök szeretettel szerető, irgalmas Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, a szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária kórházasztorációs referens

Betegek Világnapja

Szent II. János Pál pápa rendelkezése nyomán 1993 óta február 11-e, Szűz Mária első lourdes-i jelenésének emléknapja, a betegek világnapja. Az idei Világnapon Jézus a betegekhez, elnyomottakhoz, szegényekhez intézi felhívását, azokhoz, akik tudják, hogy teljesen Istentől függenek, akiket megsebzett a megpróbáltatások súlya és gyógyulásra van szükségük – írja az idei Betegek Világnapja alkalmából írt üzenetében Ferenc pápa.

Jézus szavai: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüdítelek titeket.” (Mt 11,28), a kegyelem titokzatos útját jelölik, amely enyhülést kínál fel az elfáradtaknak, kifejezik Jézus szolidaritását az elcsüggedt és szenvedő emberiséggel – kezdi üzenetét Ferenc pápa, hangsúlyozva, hogy Jézus Krisztus nem törvényeket kényszerít a szenvedőkre, hanem felkínálja irgalmasságát. - folytatja üzenetét a Szentatya. Jézus Krisztus maga is megtapasztalta az emberi szenvedést és ő maga is vigaszt kapott az Atyától. Csak az tud vigaszt nyújtani másoknak, aki személyesen megtapasztalta a szenvedést – fejt ki üzenetében Ferenc pápa, majd felsorolja a szenvedések különféle súlyos fajtáit, mint a gyógyíthatatlan és krónikus betegségek, pszichikai patológiák, olyanok, amelyek rehabilitációt, palliatív ellátást igényelnek, gyermekkori és időskori betegségek.

A betegekhez fordulva arról biztosítja őket, hogy mivel „elfáradtak és meg vannak terhelve”, különösen magukhoz vonzzák Jézus tekintetét és szívét. Jézusban lelnek erőre a test és a lélek „éjszakájában” felmerülő nyugtalanságok idején, Tőle érkezik számukra a fény a sötétség perceiben, a csüggedéskor a remény. Krisztus nem adott nekünk recepteket, de kinszenvedésével, halálával és feltámadásával megszabadít bennünket a rossz terhétől – írja Ferenc pápa, majd hozzáteszi: az egyház egyre inkább arra törekszik, hogy az Irgalmas Szamaritánus (vö. Lk 10,34), vagyis Krisztus „szállása” legyen. A betegek felépülését segítő munkába illeszkedik az egészségügyi dolgozók, orvosok, ápolók, adminisztratív alkalmazottak, önkéntesek szolgálata, akik szakértelemmel tevékenykednek és érezhetővé teszik Krisztus jelenlétét, aki vigaszt kínál fel és magára vállalja a beteg ember sorsát, ápolva sebeit.

Végül Szűz Mária, a Betegek Gyógyítója oltalmába ajánlja mindazokat a személyeket, akik a betegség terhét viselik, hozzátartozóikkal és az egészségügyi dolgozókkal együtt. Mindnyájukat imáiról biztosítva küldi szívből jövő Apostoli áldását.

Felajánlás az Istenanyának- (Gonzága Szent Alajos)

Szűz Mária, Te vagy az én királynőm!
Testemet és lelkeket ma,
minden nap és halálom óráján
a TE oltalmadba,
különös gondviselésedbe,
anyai szívedbe ajánlom!
Neked ajánlom minden reményemet,
minden örömeimet,
minden gondolatomat és esendőséget,
életemet és halálomat.
Közbenjárásod és érdemeid által
eszközöld ki számomra a kegyelmet,
hogy minden gondolatomban,
szavamban és tettemben
a Te isteni Fiadnak
szent akaratát teljesítsem!

Imák Szűz Máriához, a betegek gyógyítójához

Oltalmad alá futunk Istennek szent Anyja! Ne vesd meg könyörgésünket szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől mindenkor dicsőséges és áldott Szűz. Mi Asszonyunk, mi Közbenjárónk mi Szószólónk, engeszteld értünk Szent Fiadat, ajánlj minket Szent Fiadnak, mutass be minket Szent Fiadnak. Ámen.

Emlékezzél meg, ó legkegyelmesebb Szűz Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy te valakit magára hagytál volna, aki oltalmadat kérte, segítségért könyörgött vagy pártfogadásodért esedezett. Én is ilyen bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, ó Szüzek Szüze, jóságos Anyám; hozzád fordulok, és én bűnös, színed előtt sóhajtozva állok. Ne vesd meg könyörgésemet, örök Igének Anyja, hanem hallgass rám kegyelmesen, és hallgass meg engem! Ámen.

Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya! Keservét a bűnnek, bajnak eloszlatni van hatalmad. Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem török meg. Hő imáit gyermekidnek nem, Te soha nem veted meg. Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy anyánk vagy. Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya! Amen.